PRAVIETISKĀ ATKLĀSME IZŠĶIROŠOS BRĪŽOS

11.tēma 12.decembrī, 2026

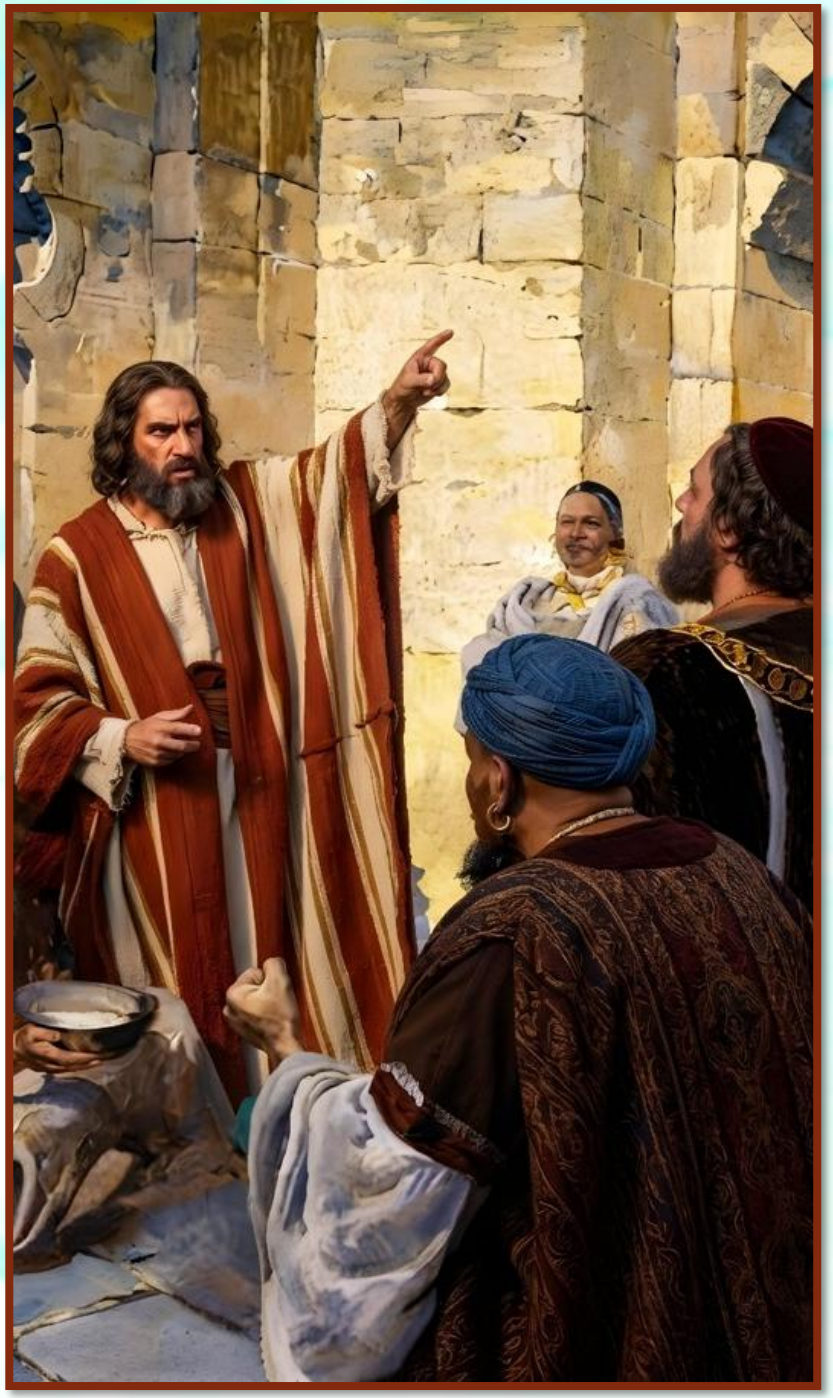

"Jo Dievs Tas Kungs neko nedara, neatklājis Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem"

(Amosa 3:7)

Dievs ir vēstures Kungs. „Viņš maina laikus un laikmetus, ieceļ un noceļ ķēniņus“ (Dan. 2:21 NVI).

Pirms veikt kādu nozīmīgu pārmaiņu vēsturē, Dievs par to brīdina caur saviem praviešiem (Amosa 3:7).

Kāpēc Viņš to dara? Tāpēc, ka nevēlas grēcinieku nāvi, bet gan to, lai viņi nožēlotu grēkus, mainītu savu rīcību un iegūtu mūžīgo dzīvību.

Piemēram, ja ķēniņš Cedekija būtu pazemojies un nožēlojis savus grēkus, Jeruzaleme nebūtu tikusi iznīcināta (Jeremijas 38:17–18).

PRAVIETISKĀ ATKLĀSME

Pirmsplūdu laikā

Tiesnešu laikmetā

Karaliskajā laikmetā

Trimdas laikā

Līdz laiku beigām

PRAVIETISKĀ ATKLĀSME PIRMSPLŪDU LAIKĀ

"tad Dievam kļuva žēl, ka Viņš cilvēku zemes virsū bija radījis, un Viņš Savā sirdī ļoti noskuma. Un Dievs sacīja: "Es iznīcināšu no zemes virsus cilvēku, kuru Es esmu radījis; cilvēku līdz ar lopiem un rāpuļiem, un putniem gaisā, jo Man ir žēl, ka Es tos Esmu radījis."" (Génesis 6:7-8)

Cilvēces pirmajās paaudzēs Seta pēcnācēji piesauca Dieva Vārdu, bet Kaina pēcnācēji - nē (1. Moz. 4:16, 26). Jau septītajā paaudzē starp abām grupām bija vērojams izteikts kontrasts: Lamehs bija vardarbīgs un poligāms, bet Ēnohs staigāja ar Dievu (1.Moz. 4:19, 23; 1.Moz. 5:22).

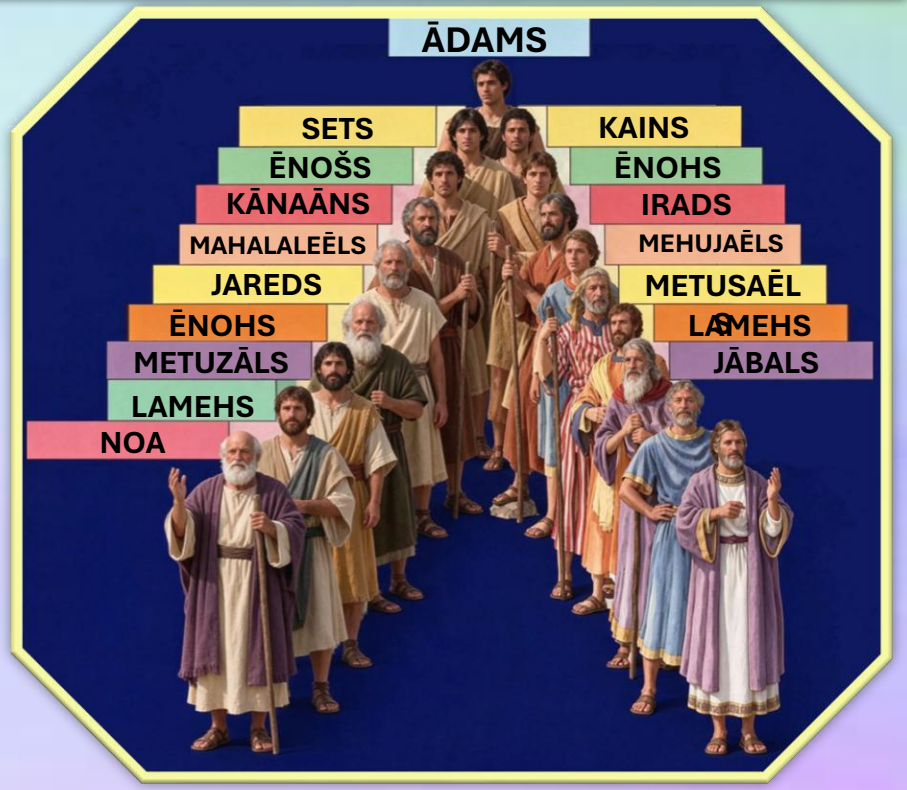

No tā brīža viss strauji pasliktinājās. Dieva dēli (Seta pēcnācēji) apprecējās ar cilvēku meitām (Kaina pēcnācējām) un attālinājās no Dieva, līdz „visas viņu sirds domas un nodomi bija vienīgi vērsti uz ļaunu" (1. Moz. 6:1–5).

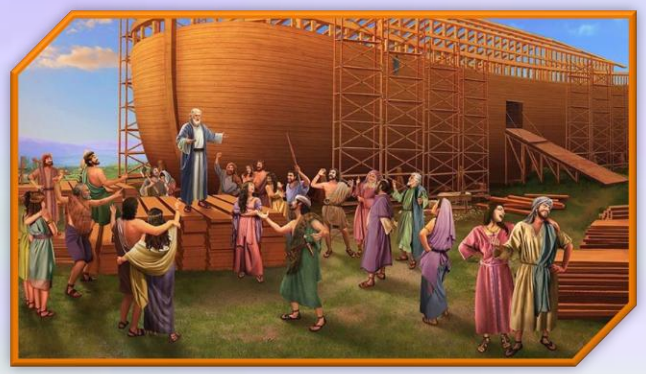

Tāpēc Dievs nolēma iznīcināt grēcīgo cilvēci (1. Moz. 6:6–7). Taču, pirms to darīt, Viņš caur Savu pravieti Nou, taisnības sludinātāju, deva cilvēkiem iespēju atteikties no grēka un tikt glābtiem (1. Moz. 6:8, 11–14; 2. Pēt. 2:5).

PRAVIETISKĀ ATKLĀSME SOĢU LAIKĀ

"Tai laikā Israēlā soģe bija praviete Debora, Lapidota sieva" (Soģu 4:4)

Pēc Jozuas un viņam sekojošo vecajo nāves Izraēla tauta kļuva ļauna, un Dievam nācās atņemt tai savu aizsardzību (Soģu 2:7, 11–15).

Šajā periodā Dievs palīdzēja savai tautai divos veidos: Viņš sūtīja viņiem praviešus, lai tie nožēlotu grēkus (Soģu 6:8–10), un sūtīja viņiem tiesnešus, lai tie viņus glābtu (Soģu 2:16). Deborā abas šīs funkcijas apvienojās (Soģu 4:4).

Debora nodeva ģenerālim Barakam Dieva pavēli: atbrīvot Izraēlu no Jabīna, sakaujot Sīzaru (Soģu 4:6–7). Militārā ziņā tas bija neiespējami, taču Debora nevilcinājās, nododot šo vēstījumu, un panāca, ka Baraks piekrita uzņemties šo uzdevumu un vadīt tautu (Soģu 4:8–10).

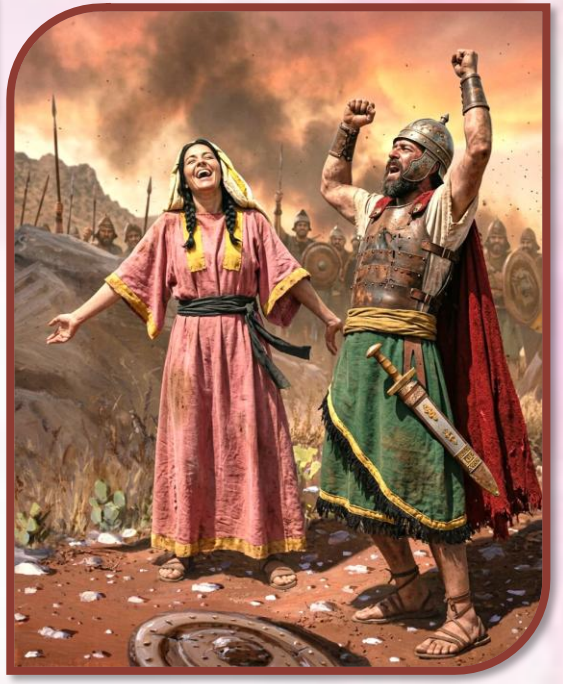

Pēc Izraēlas iespaidīgās uzvaras Debora un Baraks novirzīja tautas skatienu uz patieso Atbrīvotāju, kurš viņiem bija dāvājis šo uzvaru.

Tāpēc viņi kopā nodziedāja slavēšanas dziesmu Dievam par Viņa lielisko atbrīvošanu (Soģu 5:1–2).

PRAVIETISKĀ ATKLĀSME ĶĒNIŅU LAIKĀ

"Tad Elija pienāca visai tautai klāt un sacīja: "Cik ilgi jūs klibosit uz abām pusēm? Ja Tas Kungs ir Dievs, tad sekojiet Viņam! Bet, ja Baals ir dievs, tad sekojiet tam!" Bet tauta viņam neatbildēja ne vārda." (1. Ķēniņu 18:21)

Neskatoties uz Dieva centieniem, soģu laiks raksturojās ar nepārtrauktu atkārtotu grēkošanu (Soģu 2:18–19). Dāvida ķēniņvalsts izveide likā, ka apturēs šo tendenci, taču drīz vien Israēls sadalījās, un tās ķēniņi (īpaši Ziemeļu ķēniņvalsts) noveda tautu pie atkāpšanās no ticības.

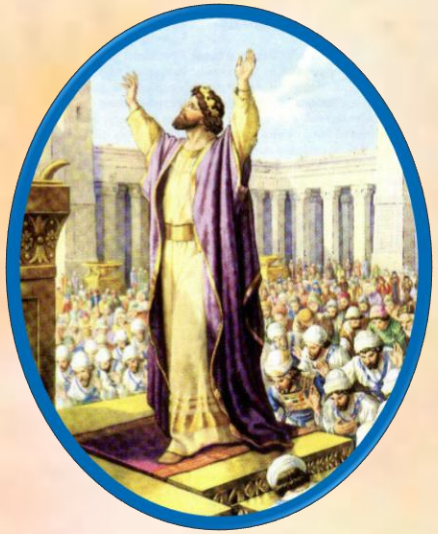

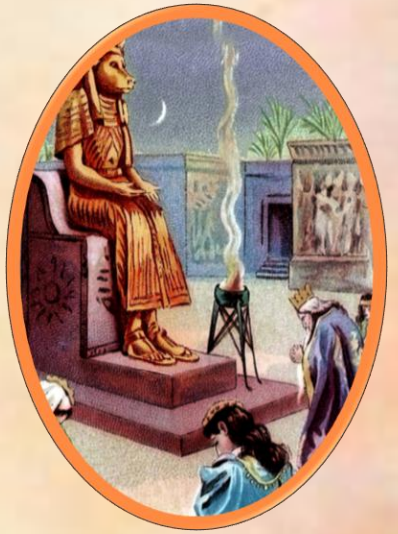

Ķēniņa Ahaba valdīšanas laikā Elija bija vienīgais Dieva pravietis, savukārt Jezabele uzturēja 850 Baāla un Ašēras praviešus (1. Ķēn. 18:19).

Kad Elija aicināja tautu nožēlot grēkus, tā neatbildēja (1. Ķēn. 18:21). Pēc liela brīnuma tauta beidzot pieņēma Dievu (1. Ķēn. 18:39).

Mūsdienu Elijiem, arī ir uzdevums aicināt pasauli uz grēku nožēlu, kura noliedz Dievu.

PRAVIETISKĀ ATKLĀSME TRIMDAS LAIKĀ

"Daudzus gadus Tu biji iecietīgs pret viņiem un brīdināji viņus ar Savu Garu, ar Saviem praviešiem, bet viņi nepiegrieza nekādu vērību tam. Tādēļ Tu nodevi viņus citu zemju tautu rokā." (Nehemijas 9:30)

Dievs uz ziemeļu ķēniņvalsti – Israēlu – sūtīja daudzus praviešus, bet tie nepārdomāja savu rīcību. Beigu beigās Viņam nācās pieļaut, ka asīrieši tos izsūtīja trimdā (2. Ķēn.17:5–6).

Dienvidu ķēniņvalsts – Jūda –palika vairāk vai mazāk uzticīga Dievam, taču savu grēku dēļ arī tās iedzīvotājiem nācās doties trimdā uz Bābeli (2. Laiku 36:20).

No soģu laika sākuma, kad sākās tautas atkāpšanās no ticības, līdz Bābeles gūstam pagāja astoņi gadsimti. Cik pacietīgs ir Dievs pret grēcinieku! (Neh. 9:30).

Bet pat trimdā Dievs neaizmirsa Savu tautu. Arī tur Viņš sūtīja praviešus, piemēram, Ecehiēlu un Danielu. Kad tauta atkal atgriezās pie Dieva, Viņš lika viņiem atgriezties Jeruzālemē (2. Laiku 36:22–23).

PRAVIETISKĀ ATKLĀSME LĪDZ BEIGU LAIKAM

"Jēzus Kristus atklāsme, ko Viņam devis Dievs, lai rādītu Saviem kalpiem, kam jānotiek drīzumā un ko Viņš, sūtīdams Savu eņģeli, darījis zināmu Savam kalpam Jānim" (Atklāsmes 1:1)

Jēzus atklāja Jānim stāstu par Israēli kā Dieva izredzēto tautu: kristīgo draudzi (Atkl. 1:1). Šis stāsts rāda draudzi, kas, tāpat kā Israēls, arī atkāpās no ticības, kā arī to ticīgo grupu, kas paliks uzticīgi līdz pat pēdējam laikam.

Salīdzinot tiesu ar tēliem, tiek parādīta tiesa un iznīcināšana, „Atklāsme" sniedz mums cerības Vārdus, lai iedrošinātu Dieva dēlus un meitas palikt uzticīgiem.

Jānis rakstīja, ka tad, kad Jēzus atgriezīsies, mums, uzvarētājiem, būs vieta Jaunajā Jeruzālemē — Jaunās Zemes galvaspilsētā, kur mēs dzīvosim mūžīgi, neciešot ne slimības, ne nāvi, ne sāpes (Atkl. 21:1–7).

Pēdējās dienās Dievs mums ir sūtījis arī pravieti, lai paplašinātu mūsu izpratni par notikumiem, kas vēl notiks, un palīdzētu vadīt mūs mūsu kristīgajā dzīvē.

"Senatnē debesu Kungs Dievs atklāja Savus noslēpumus praviešiem, un Viņš to turpina darīt arī mūsdienās. Viņam vienlīdz skaidra ir gan tagadne, gan nākotne, un Viņš rāda Saviem kalpiem to, kas vēl tikai gaidāms. Viszinošais raudzījās cauri laikmetiem un ar praviešu starpniecību deva pravietojumu valstību uzplaukumu un sabrukumu - gadsimtiem ilgi pirms tam, kad šie notikumi patiešām risinājās. Dieva balss atbalsojās cauri gadsimtiem, vēstot cilvēcei par to, kas vēl priekšā. Ķēniņi un valdnieki ieņēma savas vietas noteiktajā laikā. Viņi domāja, ka īsteno paši savus nodomus, taču patiesībā viņi piepildīja Vārdus, ko Dievs bija runājis caur Saviem praviešiem."

E. G. Z. („Triumfējošais Kristus”, 16. novembris)

PIELIKUMS: PRAVIETISKĀ ATKLĀSME ELENAS G. VAITAS DZĪVĒ

Elenas G. Vaitas pravietiskā kalpošana ilga vairāk nekā 60 gadus. Dievs caur viņas sūtīja dažādas atklāsmes un vēstījumus, kas pakāpeniski mainījās atbilstoši vajadzībām, tolaik jaundibinātajā Septītās dienas adventistu draudzē.

1844-1863

Pēc lielās vilšanās viņa ticīgos iedrošināja un mierināja

± 1863-1869

Viņa veicināja veselības aprūpes reformu

± 1870-1879

Viņa palīdzēja attīstīt adventistu izglītības sistēmu

± 1880-1900

Viņa līdzsvaroja adventistu mācību par taisnošanu

± 1901-1903

Viņa piedalījās konfesionālās struktūras reorganizācijā

